

Горінов П. В.,
кандидат юридичних наук, доцент,
заслужений працівник соціальної сфери України,
директор Навчально-наукового інституту права та політології,
професор кафедри приватного права та галузевих юридичних дисциплін
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

ПЕРЕКОНАННЯ ТА ЗАОХОЧЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті проаналізовано переконання та заохочення як вагомі інструменти публічного адміністрування у сфері молодіжної політики в Україні. Переконання розглядається як м'який, ненасильницький вплив, що ґрунтується на інформуванні, правовій просвіті, добровільності, участі молоді в ухваленні управлінських рішень, а також на активній комунікації між органами влади та молодіжними спільнотами. Цей інструмент реалізується через освітні заходи, публічні обговорення, консультації, інформаційні кампанії, соціальну рекламу та створення безпечного публічного простору для діалогу і взаємодії. Подібна практика формує високу правову культуру, громадянську свідомість і довіру до органів публічної влади серед молоді. Натомість заохочення визначено як активний стимул, спрямований на підтримку правомірної поведінки, громадської ініціативності та участі у соціально значущих процесах. Це проявляється через надання пільг, премій, грантів, відзнак та інших форм моральної або матеріальної винагороди. У статті підкреслено, що ці методи не повинні розглядатися як взаємовиключні, а навпаки, їх поєднання забезпечує системний, комплексний підхід до реалізації молодіжної політики. Переконання виконує роль мотиваційної ініціативи, тоді як заохочення закріплює бажаний результат, створюючи умови для повторення правомірної поведінки та ініціатив. Синергія цих інструментів дозволяє уникати адміністративного примусу, зміцнює соціальну згуртованість, забезпечує довгострокову активну участь молоді в розбудові демократичного суспільства. Особливо наголошується на важливості етичного підходу, прозорості процедур заохочення й адаптації змісту переконання до вікових і світоглядних особливостей молоді. Обґрунтовано, що в демократичній моделі публічного адміністрування саме переконання та заохочення забезпечують усвідомлену, добровільну та конструктивну участь молодих громадян у прийнятті рішень. Підкреслюється необхідність певного балансу між цими методами як формами позитивного впливу, що формують довіру до держави, стимулюють ініціативність та відповідальність молоді, а також зміцнюють цінності публічного служіння й громадянської участі.

Ключові слова: адміністрування, активність, заохочення, громадянськість, довіра, демократичність, інформування, ініціатива, молодіжна політика, мотивація, переконання, публічність, правова культура, розвиток, участь.

Horinov P. V. Persuasion and encouragement as tools of public administration of youth policy in Ukraine

Abstract. The article analyzes persuasion and incentivization as key instruments of public administration in the field of youth policy in Ukraine. Persuasion is understood as a soft, non-coercive influence based on information dissemination, legal education, voluntariness, youth participation in decision-making, and active communication between public authorities and youth communities. This instrument is implemented through educational events, public discussions, consultations, information campaigns, social advertising, and the creation of safe public spaces for dialogue and interaction. Such practices foster a high level of legal culture, civic awareness, and trust in public authorities among youth. In contrast, incentivization is defined as an active stimulus aimed at supporting lawful behavior, civic initiative, and participation in socially important processes. It is manifested through the provision of benefits, awards, grants, distinctions, and other forms of moral or material encouragement. The study emphasizes that these methods should not be viewed as mutually exclusive. On the contrary, their combination ensures a systematic and integrated approach to the implementation of youth policy. Persuasion plays the role of motivational initiation, while incentivization consolidates the desired outcome by creating conditions for the repetition of lawful behavior and initiatives. The synergy of these tools helps avoid administrative coercion, strengthens social cohesion, and ensures long-term active participation

of youth in the development of a democratic society. Special attention is paid to the importance of ethical approaches, transparency in incentive procedures, and the adaptation of persuasion content to the age and worldview characteristics of youth. It is substantiated that in a democratic model of public administration, persuasion and incentivization guarantee conscious, voluntary, and constructive participation of young citizens in decision-making processes. The need for a strategic balance between these methods as forms of positive influence is underlined, as they build trust in the state, encourage initiative and responsibility among youth, and reinforce the values of public service and civic engagement.

Key words: *administration, activity, awareness, civic engagement, democratic principles, development, encouragement, incentives, information, initiative, legal culture, motivation, persuasion, publicity, youth policy.*

Вступ. У сучасних умовах трансформації публічного адміністрування одним із ключових викликів стає ефективна реалізація молодіжної політики як компонента сталого демократичного розвитку. Молодь як найбільш динамічна частина суспільства потребує особливої уваги з боку органів публічного адміністрування, зокрема щодо форм і методів впливу, що застосовуються до неї. Забезпечення участі молодих громадян у процесах ухвалення рішень, підтримка їх ініціатив і правова соціалізація становлять основу результативної молодіжної політики. У зв'язку з цим важливо вивчити інструменти, що не тільки регулюють поведінку молоді, але й мотивують її до активної громадянської участі. Такими інструментами є переконання та заохочення, що мають гуманістичний потенціал і високий ступінь відповідності принципам демократії.

Переконання є м'яким способом впливу, що реалізується через інформування, правову просвіту, публічні консультації, соціальну рекламу та діалог із молоддю. Його мета полягає у формуванні внутрішньої впевненості в доцільності правових норм, стимулюванні добровільного дотримання законодавства, а також сприянні розбудові довіри до публічної влади. Цей метод підвищує рівень правової культури молоді, активізує участь у демократичному житті та зміцнює соціальну відповідальність. Особливої ваги набуває переконання в умовах обмежених ресурсів, коли необхідно досягати результатів не примусом, а через свідоме залучення.

Натомість заохочення виступає як інструмент визнання та підтримки вже реалізованої позитивної поведінки або соціальної ініціативи молоді. Форми заохочення є різноманітними і включають моральне визнання та матеріальне стимулювання, зокрема премії, гранти, пільги, відзнаки, а також підтримку

молодіжних просторів і конкурсів. Такий підхід мотивує молодих громадян до активності, зміцнює довіру до інституцій і підвищує їхню залученість у публічне життя. Ефективність заохочення залежить від прозорості критеріїв, рівності доступу та справедливості процедур. У цьому контексті заохочення є не лише механізмом мотивації, а й способом інституціалізації участі молоді у прийнятті рішень.

Варто зазначити, що переконання та заохочення не слід розглядати як відокремлені або взаємовиключні засоби впливу. Їхнє ефективне поєднання забезпечує комплексний і системний підхід до формування молодіжної політики, що відповідає засадам відкритості, участі та відповідальності. Переконання спонукає до ініціативи, тоді як заохочення її закріплює і масштабує. Завдяки взаємодії цих методів формується позитивний соціальний капітал, розвивається партнерство між державою та молоддю і закладаються основи довготривалої участі громадян у демократичних процесах.

Актуальність дослідження переконання та заохочення як інструментів публічного адміністрування у сфері молодіжної політики зумовлена потребою адаптації державної політики до нових викликів, зокрема зниження довіри до влади, політичної апатії молоді та нестачі ефективних механізмів її залучення. Так як у демократичному суспільстві ключовим є не примус, а взаємодія, довіра і мотивація. Саме переконання та заохочення дозволяють досягти цілей політики через добровільну участь, формуючи у молоді почуття відповідальності, ініціативності і належності до державотворчих процесів. Їхнє практичне застосування не лише підвищує ефективність політичного управління, а й створює передумови для формування нової культури публічної участі серед молодого покоління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. До наукових викликів адміністративно-правового забезпечення молодіжної політики в Україні свою увагу у різних аспектах досліджень зосереджували вчені Д. Андрєєва, В. Андрущенко, А. Антонюк, А. Берлач, Я. Біляєв, О. Блиндюк, Є. Бородін, В. Бараненко, Л. Авраменко, С. Вилков, С. Дембіцька, П. Діхтієвський, Р. Драпушко, В. Жук, Є. Єрмоленко, В. Галуцько, В. Гаращук, Є. Гетьман, П. Горінов, Ю. Гришина, І. Грицай, О. Гуміна, О. Ільюк, Л. Малюга, Б. Мельниченко, О. Муза, Д. Порохова, О. Петришин, Є. Пряхіна, Г. Смокова, О. Соловйова, Л. Чистоклетов, М. Цвік, В. Чернишова та ін. У своїх працях вони висвітлювали нормативно-правові основи, організаційні механізми, інституційні складові, участь молоді в ухваленні рішень та інші важливі аспекти публічного адміністрування в молодіжній сфері. Проте, поза межами їх наукового аналізу залишилися низка важливих адміністративно-правових і соціальних проблем інституційної підтримки молоді, зокрема в умовах воєнного стану.

Метою статті є науковий аналіз засобів переконання та заохочення як дієвих форм правового впливу в системі публічного адміністрування молодіжної політики, визначення їх змісту та сфери застосування, а також обґрунтування доцільності використання цих інструментів для формування відповідальної громадянської позиції молоді в умовах сучасних викликів.

Виклад основного матеріалу. Згідно із тлумачним словником української мови поняття «переконання» в українській мові має кілька взаємопов'язаних значень. У загальному розумінні воно охоплює як процес впливу на свідомість і поведінку людини з метою схилити її до певної позиції (як дія переконування), так і внутрішній стан, тверду впевненість у певних поглядах, оцінках або істинах. Переконання виступає як інтелектуально-емоційне утвердження ідей, віри або принципів, що визначають світогляд особи, а також є підґрунтям її рішень і дій. У розширеному значенні воно також охоплює систему цінностей, поглядів або ідеологічних засад [1].

У свою чергу, поняття «заохочення» в українській мові охоплює як процес, так і резуль-

тат впливу, спрямованого на активізацію поведінки особи. У вузькому значенні це дія, що полягає в стимулюванні до певних вчинків або діяльності через позитивне підкріплення, зазвичай у формі нагороди, похвали чи іншої винагороди. У ширшому сенсі термін також означає засіб мотивації конкретну винагороду (грошову, моральну чи символічну), яка виконує функцію підтримки бажаної поведінки. Заохочення має виразну регулятивну функцію, оскільки слугує способом впливу на соціальні та трудові відносини [2].

У контексті написання нашої роботи доцільно застосовувати тлумачення терміна «переконання» як внутрішньої, стійкої впевненості у певних поглядах, що формують світогляд особи та впливають на її поведінку, а також як систему цінностей, яка має значення для правової ідентичності та свободи думки. Саме така інтерпретація узгоджується з конституційно гарантованими правами людини, зокрема свободою переконань. Натомість поняття «переконання» як впливової дії менш релевантне в юридичному дискурсі, оскільки стосується соціально-психологічних, а не нормативних аспектів. Щодо поняття «заохочення», пріоритетним є тлумачення як конкретної форми позитивного впливу (нагороди, премії, пільги), спрямованої на підтримку або стимулювання правомірної поведінки. Це значення найбільш придатне для опису правових механізмів у трудовому, адміністративному чи дисциплінарному праві. Заохочення розглядається як один із правових інструментів регуляції, що має мотиваційний та організаційний ефект.

На доктринальному рівні переконання проаналізувала С. Дембіцька. Переконання визначається як один з основних адміністративно-правових методів, що забезпечує реалізацію цілей публічного адміністрування через вплив на свідомість і поведінку особи. Акцентується увага на тому, що переконання реалізується в роз'яснювальній, організаційній і виховній формах та має на меті сформувати у громадян внутрішню впевненість у доцільності правових норм і необхідності їх дотримання. Такий метод має пріоритетний характер у демократичній правовій державі, де домінує цінність самостійного прийняття

рішень громадянином на основі власних уявлень про справедливість і законність. Підкреслюється, що метод переконання покликаний мінімізувати втручання держави в особисту свободу особи шляхом формування правосвідомості та правової культури [3].

Л. Чистоклетов провів глибокий аналіз поняття, ознак, класифікацій і процедур застосування адміністративного заохочення як компонента публічного адміністрування. Підкреслюється, що сучасна адміністративно-правова система дедалі більше спирається на заохочувальні норми, що передбачають надання додаткових благ або звільнення від обтяжень за заслуги в реалізації функцій публічної адміністрації. Визначення адміністративного заохочення сформульовано широко, із урахуванням як формальних, так і неформальних виявів, що охоплюють індивідуальні та колективні форми. Значну увагу приділено класифікації заохочень за десятьма критеріями, серед яких рівень нормативного акта, адресат, зміст, юридичні наслідки та форма реалізації. Окремо розглянуто принципи, що мають регулювати застосування заохочень, зокрема законність, доцільність, справедливість, транспарентність, своєчасність. Зосереджується на процедурному аспекті адміністративного заохочення, що реалізується через п'ятистадійну модель провадження [4].

Д. Порохова комплексно проаналізувала переконання та заохочення як ключові методи публічного адміністрування, акцентуючи увагу на їх пріоритетності в демократичній правовій державі. Переконання розглядається як активний і систематичний вплив на свідомість та поведінку громадян з метою добровільного дотримання правових приписів. Його сутність полягає у формуванні правосвідомості через інформування, навчання, пропаганду, агітацію, роз'яснення та участь громадськості в управлінні. Особливо наголошується, що переконання не потребує значних матеріальних витрат, що робить його економічно ефективним. Воно базується на принципах свободи, справедливості та рівності, а його результатом є внутрішнє прийняття рішень громадянами. Ефективність методу залежить від наявності правової культури,

змісту комунікації, добровільності сприйняття та відповідності цінностей адміністрації й громадян. Заохочення як метод публічного адміністрування аналізується як система моральних і матеріальних стимулів, спрямованих на спонукання до соціально-корисної, правомірної поведінки [5].

Д. Андрєєва в своїй роботі переконання та заохочення розглядає як універсальні методи впливу в межах організаційно-правового режиму. Переконання трактується як базовий м'який інструмент, який охоплює виховання, правове інформування, пояснення законодавства, популяризацію державної політики, просвітницьку діяльність. Особлива увага приділяється ролі правового пропагування як інструменту впливу на свідомість молоді через пояснення змісту нормативних актів та їх соціального значення. Також підкреслюється важливість інформаційного забезпечення реалізації молодіжної політики через соціальну рекламу, медіа та кампанії з популяризації здорового способу життя. Усі ці заходи формують довіру до державних інституцій і зміцнюють участь молоді в демократичних процесах. Заохочення, своєю чергою, подається як активний стимулюючий засіб, який спрямовано на підтримку позитивних соціальних моделей поведінки серед молоді [6].

Згідно із Законом України «Про основні засади молодіжної політики» переконання реалізується через законодавчо визначений принцип участі молоді у формуванні та реалізації політичних рішень. Молодіжні ради, Національна рада з питань молоді та інші консультативно-дорадчі органи виступають платформами для формулювання пропозицій, рекомендацій та узгодження позицій. Основною метою переконання виступає залучення молоді до суспільного життя через відкритий діалог, консультації та прозору комунікацію. Такий підхід сприяє формуванню довіри молодого покоління до публічного адміністрування. Особливу роль відіграють радники з питань молоді, які забезпечують канал зворотного зв'язку між владою та молоддю. Заохочення в молодіжній політиці забезпечується шляхом фінансової, організаційної та інституційної підтримки молоді, їх

об'єднань та ініціатив. Закон визначає механізми надання бюджетних грантів, інституційної та проєктної підтримки, премій, стипендій і відзнак за досягнення в різних сферах. Розвиток молодіжної інфраструктури, навчання молодіжних працівників, надання доступу до державних ресурсів – усе це сприяє активізації молодіжної діяльності [7].

Отже, у сфері молодіжної політики України методи переконання та заохочення виступають провідними інструментами публічного адміністрування. Переконання реалізується через інформування, навчання, публічні обговорення, тренінги та соціальну рекламу, що сприяє формуванню правової культури та залученню молоді до прийняття рішень. Воно ґрунтується на принципах добровільності, усвідомлення та активної участі. Заохочення застосовується у вигляді надання грантів, конкурсного визнання та системи премій, що стимулює молодь до суспільно корисної активності. Ці методи працюють у взаємозв'язку, формуючи сприятливе середовище для розвитку молодіжних ініціатив. Їх ефективно поєднання сприяє реалізації цілей державної молодіжної політики в демократичному суспільстві.

Проведення тренінгу для міст-фіналістів конкурсу «Молодіжна столиця України – 2023» стало важливим прикладом переконання як методу публічного адміністрування в молодіжній політиці. Захід, що проходив у Києві з 16 по 18 грудня 2024 року, мав на меті вдосконалення навичок проєктного менеджменту серед представників молодіжних і міських рад. Участь у тренінгу взяв Державний секретар Кабінету Міністрів України Олександр Ярема, який підкреслив важливість участі молоді в ухваленні рішень. Особливий акцент було зроблено на відновленні та співпраці з міжнародними фондами. Завершився захід символічним визнанням, адже фіналісти отримали пам'ятні статуетки. До них увійшли десять міст, серед яких Буча, Умань, Луцьк, Івано-Франківськ [8].

Положення про соціальну рекламу в системі соціальних служб для молоді України, затверджене наказом Українського державного центру соціальних служб для молоді від 20 липня 1998 р. № 80, визначає цілі,

принципи, вимоги та напрямки діяльності в цій сфері. Документ підкреслює, що соціальна реклама має формувати позитивні цінності, зокрема здоровий спосіб життя та суспільно корисну поведінку, апелюючи до внутрішніх переконань молоді. Засоби реклами покликані впливати на свідомість через достовірність, точність та етичність повідомлень, формуючи довіру й мотивацію. У такий спосіб переконання використовується для підвищення соціальної відповідальності та зміцнення впевненості молоді людини у власних силах. Заохочення проявляється через надання інформації про можливості участі в програмах, заходах та акціях центрів соціальних служб для молоді, що створює стимули до активної соціальної поведінки. Особливо акцентовано на іміджевій рекламі, яка підвищує привабливість державних інституцій як партнерів молоді. Переконання і заохочення інтегруються в адміністративні механізми формування соціально орієнтованого способу життя молодого покоління [9].

Положення про національний конкурс «Молодіжна столиця України», затверджене наказом Міністерства молоді та спорту України від 17 квітня 2019 року № 1905, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 травня 2019 р. за № 482/33453, слугує яскравим прикладом унормування інструменту заохочення в державній молодіжній політиці. Документ запроваджує щорічне змагання, метою якого є відзначення міста з найбільш сприятливими умовами для життя та розвитку молоді, що мотивує громади інвестувати у молодіжну інфраструктуру та сервіси. Конкурсні принципи відкритості та конкурентності формують прозору систему стимулів для органів місцевого самоврядування. Переможець отримує не лише престижний статус, а й широку інформаційну підтримку, що підсилює бренд міста та залучає додаткові ресурси. Упродовж року місто-лауреат проводить тематичні заходи, форуми й обміни, поширюючи кращі практики та залучаючи молодь до управлінських процесів. Залучення асоціацій міст, громадських об'єднань і міжнародних партнерів забезпечує синергію ресурсів, що посилює мотиваційний ефект [10].

Висновки. Отже, переконання як інструмент публічного адміністрування у сфері молодіжної політики охоплює як змістовний вплив на свідомість, так і формування світогляду, цінностей та правосвідомості молоді. У правовому контексті воно реалізується через принцип участі, правове інформування, консультування та просвітницьку діяльність. Особливу роль відіграє роз'яснення законодавства, що сприяє добровільному виконанню норм і формуванню довіри до публічної влади. Переконання базується на принципах добровільності, аргументованості та поваги до гідності особи. Воно слугує альтернативою примусу, мінімізуючи інтервенцію у свободу громадянина. Такий метод вимагає високого рівня правової культури як серед адміністраторів, так і серед молоді.

Переконання в адміністративно-правовому аспекті виконує превентивну функцію, адже воно не лише формує правову культуру, а й запобігає правопорушенням. У межах молодіжної політики цей метод проявляється через інституційні механізми: дорадчі ради, консультації, соціальну рекламу, просвітницькі кампанії та участь молоді в управлінні. Важливою складовою є прозорість рішень, які формуються з урахуванням голосу молоді. Переконання не потребує значних матеріальних ресурсів, що робить його доступним і економічно доцільним інструментом. Воно вимагає етичної виваженості, щоб не перетворитися на психологічний тиск. Водночас воно є засобом формування соціальної згуртованості, спільної відповідальності та довіри.

Заохочення виступає дієвим стимулом для підтримки та популяризації правомірної поведінки, активної громадської участі та соціально значущих ініціатив. У молодіжній політиці воно проявляється через надання премій, грантів, пільг, відзнак і іншої матеріальної чи символічної підтримки. Механізми заохочення слугують інструментом підвищення лояльності до держави й активізації молоді до участі у публічному житті. Ефективність заохочення залежить від прозорості процедур, справедливості критеріїв і рівного доступу до участі. Такий підхід дозволяє сформувати позитивну конкурен-

цію серед молоді, зміцнити довіру до інституцій та підвищити ефективність реалізації державної політики. Заохочення посилює мотиваційний компонент та визнає зусилля молодих людей на загальнодержавному рівні.

Форми переконання в молодіжній політиці реалізуються через правову просвіту, участь у консультаціях, тренінги, соціальну рекламу та формування публічного простору для діалогу. Ці засоби слугують інструментами формування довіри та зміцнення політичної суб'єктності молоді. Інформаційні кампанії, громадські обговорення та взаємодія з радниками з питань молоді дозволяють створити відкриту модель комунікації між владою і громадянським суспільством. Участь молоді в процесі прийняття рішень стає не декларацією, а інструментом публічного управління. Зміст і формат таких заходів адаптується до вікових особливостей молодіжної аудиторії, що забезпечує релевантність і ефективність впливу. Ключовою умовою є наявність платформ для постійної взаємодії.

Заохочення реалізується не лише через формальні акти, а й у вигляді підтримки молодіжних просторів, грантових програм, премій за громадську активність. Особливою формою заохочення є конкурси, що визначають найкращі практики у сфері молодіжної політики, підкреслюючи роль міст і громад у створенні сприятливих умов для молоді. Такі заходи підсилюють мотивацію органів місцевого самоврядування, спрямовуючи їхню діяльність на розвиток молодіжної інфраструктури. Наявність прозорих критеріїв та участь незалежних експертів формує довіру до результатів. Заохочення сприяє інституційному укоріненню молодіжної політики та визнанню її цінності на місцевому і національному рівнях. Його застосування стимулює інноваційні практики, що посилює ефект суспільної мобілізації.

Отже, переконання та заохочення є провідними взаємодоповнювальними інструментами публічного адміністрування в молодіжній політиці України, що поєднують інтелектуальний, етичний і мотиваційний вплив на молодь. Переконання спрямоване на формування правової культури, світогляду, громадянської

свідомості та довіри до публічної влади шляхом інформування, просвіти, участі в консультаціях і соціальній рекламі. Воно реалізується добровільно та етично, спонукаючи молодь до активної участі в управлінні без застосування примусу. Заохочення, натомість, передбачає визнання вже здійснених

ініціатив через матеріальні або символічні стимули (гранти, премії, пільги, підтримку молодіжних просторів та конкурсів тощо). Обидва методи сприяють активізації молодіжної політики, залучаючи молодь до соціально значущих процесів та підвищуючи їхню довіру до інституцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Переконавання. Словник української мови: в 11 т. Том 6/ С. 202. Інститут мовознавства ім. О.О. Потебні НАН України. Київ: *Наукова думка*, 1975–2005. URL: <https://sum.in.ua/s/perekonannja>
2. Заохочення. Словник української мови: в 11 т. Том 2, с. 230. Інститут мовознавства ім. О.О. Потебні НАН України. Київ: *Наукова думка*, 1975–2005. URL: <https://sum.in.ua/s/zaokhochehnnja>
3. Дембіцька С. Л. Особливості застосування основних адміністративно-правових методів переконання та примусу / С. Л. Дембіцька // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2018. Вип. 32. С. 31-34. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2018_32_9
4. Чистоклетов Л. Г. Деякі аспекти адміністративного заохочення. Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Львів : *Вид-во Львів. політехніки*, 2019. Вип. 23. С. 219-224.
5. Порохова Д. О. Методи публічного адміністрування: поняття та види: магістерська робота. Центр підготовки магістрів публічної служби і професійних суддів. Одеса: *Нац. ун-т «Одеська юридична академія»*, 2024. С. 56–65. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/749fdc75-221e-428a-a7e8-d71b44885e4d/content>
6. Адміністративно-правове регулювання в галузі молодіжної політики в Україні: організаційно-правові аспекти: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь: Нац. ун-т держ. податк. служби України, 2009. 18 с.
7. Про основні засади молодіжної політики : Закон України від 27 квітень 2021 № 1414-IX. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1414-20>
8. Стійкість молодіжної політики: проведено тренінг для міст-фіналістів конкурсу «Молодіжна столиця України». Міністерство молоді та спорту України. 20 грудня 2024 р. URL: <https://www.facebook.com/minmolodsport/posts/900381772264116>
9. Про затвердження Положення про соціальну рекламу в системі соціальних служб для молоді України : Наказ; Центр соцслужб для молоді від 20 липня 1998 № 80. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0080699-98>
10. Про затвердження Положення про національний конкурс «Молодіжна столиця України» : Наказ Міністерств молоді та спорту України від 17 квітня 2019 № 1905. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0482-19>

Дата першого надходження рукопису до видання: 20.09.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 16.10.2025

Дата публікації: 28.11.2025